



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 42. SS. Episcopi in Gallia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

illiteratus, aut qui formam Baptismi ne-
 fciat. Statuitur, ne deinceps foeminis
 Benedictio Diaconissæ detur, ob fragili-
 tatem sexus. Abbates, Solitarii, aut
 Presbyteri litteras Pacis dare prohiben-
 tur. Abbates, qui Episcoporum Manda-
 ta contempserint, excommunicentur.
 Qui ad Idololatriam revertuntur, aut
 comedunt Carnes immolatas, imo & illi,
 qui animalia ab animalibus occisa, suf-
 focata, aut aliqua tabe extincta mandu-
 cant, excommunicantur. Oblationes
 illorum, qui in aliquo crimine occisi
 fuerunt, si modo se ipsos non interfece-
 rint, recipiantur. Vota inter cantus &
 pocula, ritusque petulantem licentiam
 olentes reddi prohibentur, quia ejus-
 modi vota Deum non placant, sed irri-
 tant.

§. XLII.

SS. Episcopi in Gallia.

Hos Canones Episcopi viginti sex præ-
 sentes & quinque Presbyteri nomi-
 ne quinque Episcoporum absentium sua
 subscriptione confirmarunt. Adfuere
 Episcopi ex quatuor Provinciis Lugdu-
 nensibus, & tribus Provinciis Aquitaniæ.
 Memoratu digniores erant Honoratus
 Archiepiscopus Bituricensis, hujus Con-
 cillii Præses, Leontius Episcopus Aure-
 lianensis, qui loco secundo subscripsit,

Kk 5

Eleu-

Sæculum VI.

A. C. 534.

c. 13.

c. 18.

c. 22.

c. 20.

c. 15.

c. 12.

Sæculum VI. Eleutherius Episcopus Antissiodorensis, quem Ecclesia 16. Aug. inter Sanctos colit. Leontius Archiepiscopus Senonensis, qui & ipse tanquam Sanctus 22. April. colitur, Delegatum misit. At Flavius Rothomagensis & Injuriosus Turonensis ipsi adfuere, & quamvis essent Archiepiscopi, tamen post aliquos Episcopos subscripserunt. Unde indicium habemus, Episcopos potius secundum tempus ordinationis, quam majorem minoremve Dignitatis gradum subscripsisse. Flavius in sua Ecclesia ab Indigenis sub Nomine *S. Flieu* honoratur, ejusque Corpus ad S. Martinum Pontesiæ quiescit. Illius S. Viri ætate Rex Clotarius Rothomagi fundavit Monasterium SS. Petri & Pauli, quod posteriore tempore ad *S. O-venum* appellatum est.

Injuriosus inter Episcopos Turonenses decimus quintus numeratur. Is *Au- hist. c. ult.* tor fuit, ut in ipsius Ecclesia Officium Tertiæ & Sextæ recitaretur. Ipse etiam constanter se opposuit Regi Clotario, cum imperasset, ab omnibus Regni sui Ecclesiis Redituum Partem tertiam Fisco suo pendi. Ceteri Episcopi omnes dato Chirographo repugnante licet animo morem gesserant; at Injuriosus huic imperio subscribere vigore Sacerdotali recusavit, dicens Regi: *Si Deo Bona ipsi consecrata auferes, brevi tibi Regnum auferet;*

Episcopi
Galliæ.

feret; *aequum enim non est, ut promptua-* Sæculum VI.
A. C. 534.
ria tua raptis pauperum Eleemosynis im-
pleantur; imo Principem Christianum
debet inde exprimere, quo famelici satien-
tur. His dictis Rege non salutato iratus
 recessit. Rex Episcopi sermone commo-
 tus, & S. Martini potentiam pertime-
 scens, misit, qui suo nomine a disceden-
 te veniam peterent, factum damnavit,
 rogavitque, ut sibi S. Martini Patrocinium
 impetraret.

Duo præterea Episcopi inter Sanctos
 deinde relati Concilio secundo Aurelia-
 nensi interfuere, scilicet, S. Lo, seu
 Lauto Constantinensis (Coutance,) cujus
 Memoriam Ecclesia 22. Sept. honorat,
 & S. Gallus Claromontanus, cujus Festum *Martyr. 22.*
 prima Julii celebratur. Is primis stirpi- *Sept Mar-*
 bus Arvernix natus erat, filius Georgii *tyr. I. Jul.*
 Senatoris & Leocadiæ, quæ a Vertio E- *Act. SS.*
 pagatho Lugduni sub Marco Aurelio pro *Ben. to. I. p.*
 Fide passo genus ducebat. Cum Gallus *116. Ex*
 esset primogenitus, Parens consentaneas *Greg. Tur.*
 Generi Nuptias cogitabat; ipse vero ad *vit. PP. c. 6.*
 Monasterium vicinum, quod tunc Cre- *Sup. lib. 17.*
 mona hodie autem Cornon dicitur, di- *S. 12.*
 lapsus, ab illius loci Abbate, impetrato Pa-
 rentis sui consensu, collata Tonsura Cle-
 ricis adscriptus, & in illam familiam su-
 scepius est. Cum S. Quintianus tunc
 Episcopus Claromontanus ad illud Mo-
 nasterium divertisset, & Gallum audi-
 visset

Sæculum VI. viffet cantantem, in Civitatem dedu-
 A. C. 534. ctum apud fe retinuit. Vocis ipsius sua-
 vitate captus Theodoricus Rex Gallum
 cum pluribus aliis Clericis Claromonta-
 nis Treviros fecum deduxit. Præpri-
 mis vero Gallum a latere fuo avelli ægre
 ferebat. Vir Sanctus cum aliquando
 cum Rege Colonia verfaretur, templum
 Idolorum, quæ adhucdum in illa Civita-
 te adorabantur, incendit. S. Quintiano
 vita functo Impetratus Presbyter S. Galli
 propinquus eidem confilium dedit; iret
 celeriter, & Epifcopi obitum Regi Theo-
 dorico indicaret, dicebatque Impetratus:
*Si Deus Regi fufferat, ut tibi hunc E-
 pifcopatum conferat, agemus Deo Gra-
 tias, fin aliter evenerit, faltem rem gra-
 tam facies illi, cui hæc Sedes dabitur.*
 Itaque Gallus ad Regiam proficifcitur;
 & ecce eodem tempore obierat Aprun-
 culus Epifcopus Trevirenfis. Adfunt
 illius Civitatis Clerici a Rege Theodo-
 rico poftulantes, ut S. Gallum ipsis Epis-
 copum daret. Respondit Rex: *Alium
 quærite, nam Gallo alium Epifcopatum
 defino.* Ergo Trevirenfes S. Nicetam
 elegerunt.

Interim Clerici Claromontani cum
 Decreto Electionis & magnis donis ad
 Regem perveniunt. Jam enim exinde
 peffima confuetudo nafcebatur, ut Reges
 Epifcopatum venderent, vel Clerici illum
 emerent.

Sup. L.
 XXXI. §. 3.
 vit. PP.
 c. 6. n. 3.

vit. PP. c. 6.
 n. 3.

emerent. Sunt verba Gregorii Turo-
 nensis S. Galli nepotis. Rex ad Cleri-
 cos Claromontanos dixit: *Gallus Epis-*
copus vester est; simul præcepit, ipsum
 Presbyterum ordinari, voluitque, ut in
 signum communis lætitiæ ærarii publici
 sumptibus convivium Civibus instruere-
 tur. Itaque Gallo non pluris quam So-
 lidi aurei parte tertia, quam coquo mu-
 nusculum dedit, Episcopatus stetit. Ju-
 bente Rege a duobus Episcopis Claro-
 montium deductus, a Clericis Psallenti-
 bus exceptus, atque circa annum 527.
 Episcopus ordinatus est. In S. Gallo jam
 Episcopo præcipue Humilitatis & Chari-
 tatis studium enituit; nemo unquam
 perfectiore patientia illatas sibi injurias
 perferre visus.

§. XLIII.

Non nulli Sancti Episcopi.

Sanctus Nicetas seu Nicetius illo etiam
 tempore ordinatus jam nascens non
 obscurum omen attulit, Monachum i-
 ipsum fore; quippe capillorum corona
 capiti obducta ex utero materno prodiit.
 Unde probatur jam tunc, id est, circa
 annum 500. Tonsuræ Clericalis, puto,
 coronæ capillosæ, qualem Regulares ge-
 runt, usum fuisse. Parentes ipsius litte-
 ris instructum cuidam Abbati commen-
 darunt, cui deinde in Monasterii Regimi-

*Act. SS.
 Ben. to. I.
 p. 191. ex
 Greg. Tur.
 vit. PP. c. 17.*

ne